

Udskriftsdato: 16. december 2025

2020/1 BSF 95 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af udbud, formidling og facilitering af sugardating via hjemmesider m.v.

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 20. november 2020 af af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF),
Theresa Berg Andersen (SF) og Trine Torp (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om kriminalisering af udbud, formidling og facilitering af sugardating via hjemmesider m.v.

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af folketingsåret 2020-21 at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at hjemmesider, der udbyder, formidler eller på anden vis faciliterer sugardating, omfattes af straffelovens § 233 om rufferi. Derudover pålægges regeringen at præsentere forslag til, hvordan man kan regulere anprisning af, opfordring til og reklame for sugardating målrettet unge mennesker, og at præsentere forslag til initiativer til at forebygge og afbøde konsekvenserne af sugardating.

Bemærkninger til forslaget

Debatten om såkaldt sugardating, hvor den ene part (typisk en velstående, ældre mand, ens sugardaddy) giver den anden part (typisk en yngre kvinde, ens sugarbaby) gaver til gengæld for samvær, intimitet og sex, er igen blevet aktuelt, efter fremtrædende mediepersonligheder i foråret 2020 gentagne gange via de sociale medier har berettet om deres egne erfaringer med sugardating og mere eller mindre direkte har opfordret sine følgere til ligeledes at benytte sugardating frem for almindelig dating.

Forbud mod hjemmesiders udbud, formidling eller på anden vis facilitering af sugardating

Moderne teknologi har muliggjort udbud, formidling og anden form for facilitering af sugardating via hjemmesider som f.eks. sugardating.dk.

På trods af hjemmesidens ejeres påstande om det modsatte er der flere indikationer på, at udveksling af seksuelle ydelser er selve formålet med hjemmesiden. Hjemmesidens hovedbudskaber er da også »Find din nye sexpartner« og »Udlev dine frækkeste fantasier« snarere end mere klassiske opfordringer til dating.

Radio24syv sendte i 2017 en journalist undercover, som via hjemmesiden sugardating.dk skulle dokumentere, at flertallet af de private beskeder, journalisten modtog på denne hjemmeside, fra begyndelsen af dialogen først og fremmest handlede om at udveksle seksuelle ydelser for penge (Radio24syv, 55 Minutter og andre programmer, november 2017, se eksempelvis: <https://www.youtube.com/watch?v=cu3tk3HGo7E>).

Det er juridisk uklart, om den gældende bestemmelse i straffelovens § 233 om rufferi også omfatter aktiviteter på hjemmesider som f.eks. sugardating.dk. Det er imidlertid veldokumenteret, at eksempelvis ejerne bag hjemmesider, der reklamerer for sugardating, i vid udstrækning tjener deres penge som facilitatorer af seksuelle ydelser, og hvor betalingen kommer fra de personer, der ønsker adgang til hjemmesidens profiler.

Jørn Vestergaard, professor i strafferet ved Københavns Universitet, vurderer, at hjemmesider såsom sugardaters.dk kan være i konflikt med straffelovens paragraf om rufferi, og Jørn Vestergaard udtaler: »Alt taget i betragtning virker den form for formidling som hjemmesiden Sugardaters tilbyder, temmelig suspect« (Berlingske, »Den form for formidling, som Sugardaters tilbyder, virker temmelig suspect«, februar 2015, <https://www.berlingske.dk/samfund/den-form-for-formidling-som-sugardaters-tilbyder-virker-temmelig-suspekt>). Gorm Toftegaard Nielsen, professor i strafferet ved Aarhus Universitet, som har været med til at udforme rufferiparagraffen, udtaler, at »Sugardater.dk er et nyt fænomen, som loven ikke tager højde for«, og han udtaler videre: »Vi har ikke drøftet noget, der bare ligner det her. Politikerne må afgøre, om det skal kriminaliseres eller ej« (ibid).

Straffelovens § 233, stk. 1, definerer rufferi således: »Den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.«

Rufferibestemmelsen går dog videre end dette, og med § 233, stk. 3, kriminaliseres udbud af faciliteter, der muliggør dette: »Den, der udlejer værelse i hotel til brug for, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.«

Det fremstår efter forslagsstillernes opfattelse klart, at intentionen i gældende lovgivning om rufferi er at forbyde profit foranlediget af muliggørelsen af, at andre mod betaling tilbyder et seksuelt forhold. I dag foregår rufferi dog ikke blot via den fysiske udlejning af værelser, men netop også ved at stille digitale platforme til rådighed.

I december 2017 stillede medlem af Folketinget Trine Torp (SF) daværende justitsminister Søren Pape Poulsen (KF) et spørgsmål om, hvorvidt sugardating.dk's aktiviteter allerede var dækket ind af rufferibe-

stemmelsen (Socialudvalget alm. del – spørgsmål 70 (folketingsåret 2017-18)). Det fik flere jurister til at efterlyse en afklaring af spørgsmålet (Danmarks Radio, 10. februar 2018, »Jurister vil have sugardatingside for retten«, <https://www.dr.dk/nyheder/politik/jurister-vil-have-sugardatingside-retten>). Desværre svarede justitsministeren dengang afvisende, og han ønskede end ikke at tilbyde en redegørelse for retstilstanden på området.

I forslagsstillernes øjne bør udbud, formidling og anden form for facilitering af sugardating via hjemmesider falde inden for de tilfælde, som i praksis og i lyset af den teknologiske udvikling kan karakteriseres som rufferi. Derfor virker det efter forslagsstillers opfattelse oplagt at tilpasse straffelovens § 233, således at bestemmelsen kriminaliserer selve det forhold at drive virksomhed ved at facilitere udveksling af seksuelle ydelser for modydelser – hvad enten der er tale om et hotelværelse eller en digital platform målrettet denne udveksling, og hvad end betalingen er i form af kontanter eller i form af dyre og eksklusive gaver, som det ofte er tilfældet ved sugardating.

Dette beslutningsforslag har således til formål at udviske eventuelle grænser og uklarheder i spørgsmålet og sikre, at det fremover er tydeligt for enhver, at det er ulovligt at drive virksomhed ved at udbyde, formidle eller på anden vis facilitere sugardating, og at dette skal sidestilles med og kriminaliseres som rufferi i henhold til straffelovens § 233.

Influencernes indflydelse og reklame for sugardating

De såkaldte influencere har i den moderne medievirkelighed massiv indflydelse særlig på de unge følgere og kan ved deres anprisning, opfordring og reklame for aktiviteter som f.eks. sugardating være med til at sende adskillige unge mennesker ud i tvivlsomme livsbaner.

Forslagsstillerne har noteret sig, at sugardating som fænomen har været genstand for bekymring fra stort set alle Folketingets partier, og at der i medierne har været bred enighed blandt partierne om, at influencernes opfordringer om sugardating til de unge følgere bør stoppes, ligesom justitsministeren allerede tilbage i foråret 2020 har lovet at se nærmere på problemet (<https://politiken.dk/kultur/art7799148/Justitsministeren-g%C3%A5r-ind-i-Fie-Laursen-sag-om-sugardating>).

Derfor pålægges regeringen med dette forslag også at præsentere forslag til, hvordan man fremover kan regulere influencernes indirekte eller direkte indflydelse ved at opfordre til, anprise eller reklamere for eller på anden vis påvirke unge mennesker til sugardating.

Regeringen skal endvidere forholde sig eksplicit til reklamer for sugardating, herunder reklamer for hjemmesider, der formidler sugardating, f.eks. bragt i formiddagsaviser, på netaviser eller sociale medier, og præsentere forslag til, hvordan man kan begrænse eller forbyde sådanne reklamer, uanset om formidling af sugardating omfattes af straffelovens § 233 om rufferi.

Initiativer til at forebygge og afbøde konsekvenser ved sugardating

Sugardating kan have negative konsekvenser for de unge mennesker, der dyrker sugardating, og konsekvenserne kan være fysiske og psykiske skader som f.eks. angst, lavt selvværd og selvtillid, paranoia, ligesom de kan trække sig fra sociale fællesskaber, isolere sig og blive ensomme. Reden Aalborg har set flere eksempler på, at de unge kvinder, der er begyndt på sugardating, senere er endt i prostitution med de velkendte negative konsekvenser til følge (TV 2, 15. august 2018, »Reden i Aalborg advarer mod sugardating: Piger ender i prostitution«, <https://www.tv2nord.dk/sugardating/reden-i-aalborg-advarer-mod-sugardating-piger-ender-i-prostitution>). Samme bekymring giver Kuno Sørensen fra Red Barnet udtryk for i 2020 (<https://www.dr.dk/nyheder/kultur/fie-laursen-faar-haard-kritik-af-red-barnet-og-influencere-meget-bekymrende-og-over>).

Derfor er det vigtigt for forslagsstillerne, at der også ses på, hvordan man kan forebygge sugardating og afbøde eventuelle efterfølgende konsekvenser for de typisk unge kvinder. Regeringen pålægges derfor ydermere at udarbejde og præsentere forslag til initiativer, der kan forebygge og afbøde eventuelle konsekvenser af sugardating.

Finansiering af forslaget

Forslaget forventes ikke at medføre et større finansielt behov end det, som kan håndteres inden for myndighedernes nuværende økonomiske rammer. Det kan desuden overvejes, om indsatsen skal udføres af de myndigheder, der i forvejen beskæftiger sig med kriminalitet på internettet.

Skriftlig fremsættelse

af **Karina Lorentzen Dehnhardt** (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af udbud, formidling og facilitering af sugardating via hjemmesider m.v.

(Beslutningsforslag nr. B 95)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.